

PERBREVIS
ANTHOLOGIA
HEBRAICA

COMPLECTENS
SAPIENTIAE LAUDES ET EXCERPTA
HISTORIAE JOSEPHI.

IN TYRONUM GRATIAM
CURAVIT
JOH. BERN. DE-ROSSI
LING. OR. PROF.

PARMAE.

EX IMPERIALI TYPOGRAPHEO
MDCCCVII.

THE
AMERICAN
REPUBLICAN

OF THE

REPUBLICAN PARTY

OF THE

UNITED STATES

OF THE

REPUBLICAN PARTY

OF THE

PER BREVIS
ANTHOLOGIA HEBRAICA.

SECTIO I.

SAPIENTIAE LAUS EX PROVERBIIS.

מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה בֶן־דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: אֲשֶׁר
אָדָם מֵצֵא חָכְמָה כִּי טוֹב סָחָרָה מִסְּחָר־כֶּסֶף
וּמִחֲרוֹץ תְּבוּאַתָּה: יִקְרָה הִיא מִפְּנֵי אֱלֹהִים
יָמִים בִּימִינָהּ בְּשִׁמְאוּלָהּ עֵשֶׂר וְכָבוֹד: דְּרָכֶיהָ
דְּרָגִילִנָעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: עֵץ־חַיִּים הִיא
לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתִמְכֶּיהָ מֵאֲשֶׁר: יִהְיֶה בְּחָכְמָה
יִסֵּד אָרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתִבְנוּתָהּ: בְּדַעְתּוֹ תְּהוֹמוֹת
נִבְקָעוּ וּשְׁחָקִים יִרְעֹפוּטָל: כְּבוֹד חָכְמִים יִנְחָלוּ
וְכַסְיִים קִלְוֹן: שָׁמַע בְּנִי בְּדֶרֶךְ חָכְמָה חֲדַרְכָתֶיהָ:
בְּנִי לִדְבָרִי הִקְשִׁיבָה שְׁמִירָם בְּתוֹךְ לִבָּהּ: בְּנִי
שֹׁמֵר אֲמָרִי וּמִצּוֹתַי תִּצְפֹּן אֲתָהּ: קִשְׁרָם עַל־
אֲצָבַעֲתֶךָ בְּתֵבָם עַל־לֹחַ לִבָּהּ: אֲמַר לְחָכְמָה
אֲחֹתִי אֲתָהּ וּמִדַּע לִבִּיָּהּ תִּקְרָא: אֶל־תִּעֲזָבָהּ

וְתִשְׁמְרֶהָ תְּכַבְּדֶהָ בִּי תַחֲבִקְנָהּ: לִוִּית חֵן הִיא
 לֹא־שָׁהָ עֲטֶרֶת תַּפְאֶרֶת תִּמְנֶנָּה: בֶּן חָכָם
 יִשְׁפֹּד אֶבֶן וּבֶן כְּסִיל תִּוְנֶת אָמוֹ: תּוֹרַת חָכָם
 מְקוֹר חַיִּים וּכְסִיל יִפְרֹשׁ אֹלֶת: אוֹצֵר נֶחֱמֵד
 וְשֹׁמֵן בְּגִיד חָכָם וּכְסִיל אָדָם יִכְלַעְנוּ: בְּנֵי אִם
 חָכָם לִגְדָה יִשְׁמַח לְבִי גַם־אֲנִי: וְתַעֲלֹנָה בְּלִוִּיתִי
 בְּדָבָר שְׂפָתֶיהָ מִיִּשְׂרָאֵל:

SECTIO II.

SAPIENTIAE INVITATIO PROV. VIII.

הֲלֹא־חָכְמָה תִּקְרָא בְּעִיר אֲמַרְיָה תֹאמַר:
 אֲלֵיכֶם אִישִׁים אֶקְרָא וְקוֹלִי אֶל־בְּנֵי אָדָם: שְׁמְעוּ
 בְּיָנִידִים אֲנִי אֲדַבֵּר וּמִפֶּתַח שִׁפְתֵי מִיִּשְׂרָאֵל:
 בְּצֹדֶק כָּל־אֲמַרִּי־תִי אֵין בָּדָם נִפְתָּל וְעַקֹּשׁ: כָּל־מִן
 נִכְחִים וַיִּשְׂרִים לְמַצְאֵי דַעַת: אֲנִי חָכְמָה
 שִׁכְנֹתִי עֶרְמָה וְדַעַת מוֹמֹת אֲמַצָּא: לִי־עֲצָה
 וְתוֹשִׁיָה אֲנִי בִינָה לִי גְבוּרָה: בִּי מַלְכִּים יִמְלְכוּ
 וְרוֹנִים יִחַקְקוּ צֹדֶק: עֲשֶׂר־וְכָבוֹד אֲתִי הוֹן עֵתֶךָ
 וְצֹדֶקָה: טוֹב פָּרִי מִחֲרוֹץ וּמִפֶּן וּתְבוֹאֲתִי מִכֶּסֶף
 גִּבְיָהּ: בְּאַרְחַ צֹדֶקָה אֶהְלֶךְ בְּתוֹךְ גְּתִיבוֹת
 מִשְׁפָּט: לְהִנְחִיל אֶהְבִּי יֵשׁ וְאַצְרֵתִיהֶם אֲמַלֵּא:
 וְעַתָּה בְּנִים שְׁמַעוּ־לִי וְאַשְׁרֵי דְרָכֵי יִשְׁמְרוּ:
 שְׁמַעוּ מִיֶּסֶר וּחֲכָמוֹ וְאַל־תִּפְרְעוּ: אֲשֶׁר־אָדָם
 שָׁמַע לִי לִשְׁקוֹד עַל־כִּלְתֵּי־יוֹם יוֹם לִשְׁמֹר

מִזֹּזוֹת פֶּתְחָיו: כִּי מֵצֵאִי מֵצֵא חַיִּים וְחַמְאִי חֲמָם
נִפְשׁוֹ כָּל־מִשְׁנָאִי אֲדָבּוֹ מוֹת:

SECTIO III.

JOSEPHI SOMNIA AC FRATRUM ODIUM.

GEN. XXXVII 3-10.

וַיִּשְׂרָאֵל אֶהָב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בָּנָיו כִּי־בְרִזְקִים
הוּא לוֹ וַעֲשֶׂה לוֹ כְּתִנֹּרַת פָּסִים: וַיֵּרָאוּ אֲחָיו
כִּי־אֹתוֹ אֶהָב אֲבִיהֶם מִכָּל־אֲחָיו וַיִּשְׁנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא
יָכֹל בְּרֹחַ לְשָׁלֹם: וַיַּחֲלֶם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגִּד לְאֲחָיו
וַיֹּסְפוּ עוֹד שְׁנֵא אֹתוֹ: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמַעְנוּנָא
הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי: וְהִנֵּה אֲנִינִי מֵאֲלֵמִים
אֲלֵמִים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֲלַמְתִּי וַעֲמַדְצָכָה
וְהִנֵּה תִסְבִּינָה אֲלַפְתֵּיהֶם וְתִשְׁתַּחֲוֶינָה לְאֲלַמְתִּי:
וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲחָיו הַמֶּלֶךְ־הַמֶּלֶךְ עָלֵינוּ אִם־מִשְׁלֵ
תִּמְשַׁל בָּנוּ וַיֹּסְפוּ עוֹד שְׁנֵא אֹתוֹ עַל־חֲלַמְתִּי
וְעַל־דְּבָרָיו: וַיַּחֲלֶם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיִּסְפֹּר אֹתוֹ
לְאֲחָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ
וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עֶשֶׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי: וַיִּסְפֹּר
אֶל־אֲבִיו וְאֶל־אֲחָיו וַיַּעֲרֹבוּ אֲבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה
הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתָּ הִבּוֹא גִבּוֹא אֲנִי וְאִמִּי
וְאֶחָיִךְ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אֶרְצָה: וַיִּקְנְאוּ־כֹּחַ אֲחָיו
וְאֲבִיו שָׂמַר אֶת־דְּבָרֵי:

SECTION IV.

JOSEPHI CONJECTIO IN FOVEAM.

GEN. XXXVII 17-24.

וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף אַחֵר אָחָיו וַיִּמְצְאוּם בְּדִתָּן: וַיֵּרְאוּ
 אֹתוֹ מִרְחֹק וַיִּבְטְרוּ וַיִּקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַבְּלוּ אֹתוֹ
 לְהַמִּיתוֹ: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחָיו חֲנָה בַעַל
 הַחֲלֻמוֹת הֲלֹאָהּ בָּא: וְעַתָּה לָכֵן וְנַהַרְגֶהוּ וְנִשְׁלַכְהוּ
 בְּאֶחָד הַבְּרוֹת וַאֲמַרְנוּ חֵידָה רָעָה אֲכַלְתָּהּ וְנִרְאָה
 מִהֲיָהוּ חֲלֻמָּתָיו: וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיַּצִּלְהוּ מִיָּדָם
 וַיֹּאמֶר לֹא נִכְנֹנוּ נַפְשׁ: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רְאוּבֵן אֶל-
 תִּשְׁפֹּכֶדֶם הַשְּׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל-הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר
 בַּמִּדְבָּר וַיֵּד אֶל-תִּשְׁלַחוּ-כֹּו לַמַּעַן הַצִּיל אֹתוֹ
 מִיָּדָם לְהַשִּׁיבֹו אֶל-אָבִיו: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר-בָּא יוֹסֵף
 אֶל-אָחָיו וַיִּפְשְׁטוּ אֶת-יוֹסֵף אֶת-כְּתָנָתוֹ אֶת-כְּתָנֶת
 הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלָיו: וַיִּקְחֻהוּ וַיִּשְׁלְכוּ אֹתוֹ בַּבְּרֶה
 וַחֲבוּר רַק אֵין בּוֹ מִים:

SECTION V.

JOSEPHI VENDITIO GEN. XXXVII 26-34.

וַיֹּאמֶר יְחֻדָּה אֶל-אָחָיו מַה בָּצַע כִּי נִהַרְתָּ אֶת-
 אָחִינוּ וּבִסְפִינוּ אֶת-דָּמֹו: לָכֵן וְנִמְכְּרֶנּוּ לַיִּשְׁמַעְעָלִים
 וְנִהְיֶנּוּ אֶל-תְּהִי-כֹו כִּי-אָחִינוּ בָּשָׂרֵנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ
 אָחָיו: וַיַּעֲבְרוּ אַנְשִׁים מְדִינִים סֹחָרִים וַיִּמְשְׁכוּ

ויעלו את יוסף מן הבור ומכרו את יוסף
 לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף
 מצרימה: וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף
 בבור ויקרע את בגדיו: וישב אל אחיו ויאמר
 הילד איננו ואני אנה אני בא: ויקחו את כתנת
 יוסף וישחמו שעיר עזים ויטבילו את הכתנת
 בדם: וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל
 אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכרנא הכתנת בנה
 הוא אמלא: ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה
 אכלתהו סוף סוף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו
 וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים:

SECTIO VI.

JOSEPHI FAVOR IN DOMO POTIPHARIS.

GEN. XXXIX 1-6.

ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס
 פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים
 אשר הורידהו שמה: ויהי ידוה ארץ יוסף ויהי
 איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי: וירא
 אדניו כי ידוה אמתו וכל אשר הוא עשה ידוה
 מצליח בקו: וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אותו
 ויפקדהו על ביתו וכל ישראל נתן בקו: ויהי מאז
 הפקיד אותו בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך
 ידוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת ידוה

בְּכָל־אֲשֶׁר יִשְׁלַח בְּבֵית וּבְשָׂדֶה: וַיַּעֲזֹב כָּל־אֲשֶׁר
לִזְכָּר יוֹסֵף וְלֹא־יָדַע אֹתוֹ מֵאִמָּה כִּי אִם־הִלָּחֵם
אֲשֶׁר־הוּא אוֹכֵל וַיְהִי יוֹסֵף יִפְהַ תָּאֵר וַיִּפְהַ מֵרָאָה:

SECTIO VII.

JOSEPHI CASTITAS. GEN. XXXIX 7-12.

וַיְהִי אַחֲרֵי הַרְבָּרִים הָאֵלֶּה וַתֵּשֶׂא אִשְׁת־אֲדֹנָיו
אֶת־עֵינֶיהָ אֶל־יוֹסֵף וַתֹּאמֶר שְׁכַבְּהָ עִמִּי: וַיִּמָּאֵן
וַיֹּאמֶר אֶל־אִשְׁת־אֲדֹנָיו הֵן אֲדֹנִי לֹא־יָדַע אֹתִי מִדֶּה
בְּבֵית וְכָל־אֲשֶׁר־יִשְׁלַח נָתַן בְּיָדִי: אֵינְנִי גְדֹל
בְּבֵית הַזֶּה מִמֶּנִּי וְלֹא־חָשַׁךְ מִמֶּנִּי מֵאִמָּה כִּי אִם־
אוֹתָךְ בְּאֲשֶׁר אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאִידָהּ אֶעֱשֶׂה הָרָעָה
הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וַחֲטָאתִי לָאֱלֹהִים: וַיְהִי כְּדִבְרָה
אֶל־יוֹסֵף יוֹם יוֹם וְלֹא־שָׁמַע אֵלֶיהָ לִשְׁכַּב אִצְלָהּ
לְהוֹיֹת עִמָּה: וַיְהִי כִּדְיוֹם הַזֶּה וַיָּבֹא הַבַּיִתָּה
לַעֲשׂוֹת מְלֶאכְתּוֹ וְאִין אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי הַבַּיִת שָׁם
בְּבֵית: וַתִּתְּפֹשֶׁהוּ בְּכַנּוֹ לֵאמֹר שְׁכַבְּהָ עִמִּי
וַיַּעֲזֹב בְּגֹד בְּיָדָהּ וַיֵּגַס וַיֵּצֵא חֲחוּצָה:

SECTIO VIII.

JOSEPHI CAPTIVITAS. GEN. XXXIX 13-20.

וַיְהִי כִּרְאוּתָהּ כִּי־עָזַב בְּגֹד בְּיָדָהּ וַיֵּגַס חֲחוּצָה:
וַתִּקְרָא לְאֲנָשֵׁי בֵיתָהּ וַתֹּאמֶר לָהֶם לֵאמֹר רְאוּ
חֲבִיבֵי לָנוּ אִישׁ עֹבְרִי לַצֶּחֶק בָּגַד בָּא אֵלַי לִשְׁכַּב

עמי ואקרא בקול גדל: ויהי כשמעו כי הריפתו
 קולי ואקרא ויעזב בנה אצלי ויגם ויצא החוצה:
 וישנח בנה אצלה עד בוא אדניו אל ביתו:
 ותדבר אליו בדרבים האלה לאמר בא אלי
 העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: ויהי
 כהרימי קולי ואקרא ויעזב בנה אצלי ויגם
 החוצה: ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו
 אשר דברה אליו לאמר בדרבים האלה עשה
 לי עבדה ויחר אפו: ויקח אדני יוסף אתו ויתגדו
 אל בית הספר מקום אשר אסורי המלך אסורים
 ויהי שם בבית הספר: אמרי ק.

SECTIO IX.

JOSEPHI SAPIENTIA IN INTERPRETATIONE

SOMNII PINCERNÆ. GEN. XL 9-14.

ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר
 לו בחלומי ויהנה גפן לפני: ובגפן שלשה שריצים
 והוא בפרחת עלתה נצה הכשילו אשכולתיה
 ענבים: וכוס פרעה בידו ואקח את הענבים
 ואשתט אתם אל כוס פרעה ואמן את הכוס על-
 בך פרעה: ויאמר לו יוסף ויה פתרו שלשת
 השתנים שלשת ימים הם: בעוד שלשת ימים
 ישא פרעה את ראשו ויהשיבה על כנה וגתה

כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר הייר
משקדו: כי אם זכרתי אתך כאשר יטב
לך ועשיתי נא עמדי חסד והזכרתי אל-
פרעה והוצאתני מן הבית הזה: כי גנב נגבתי
מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי-
שמו אתי בבזר:

SECTIO X.

JOSEPHI SAPIENTIA IN INTERPRETATIONE

SOMNII PISTORIS. GEN. XL 16-22.

וירא שר האפים כי טוב פתח ויאמר אל יוסף
את-אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי:
ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה
והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי: ויען
יוסף ויאמר זה פתגמו שלשת הסלים שלשת
ימים הם: בעוד שלשת ימים ישא פרעה
את ראשו מעליה ותלה אותה על-עץ ואכל
העוף את-בשרה מעליה: ויהי ביום
השלישי יום הלקח את-פרעה ויעש משתה
לכל-עבדיו וישא את-ראש שר המשקים
ואת-ראש שר האפים בתוך עבדיו: וישב
את-שר המשקים על-משקדו ויתן הכוס על-
כף פרעה: ואת שר האפים תלה כאשר
פתח להם יוסף:

SECTIO XI.

JOSEPHI SAPIENTIA IN INTERPRETATIONE

SOMNIORUM PHARAONIS. GEN. XLI 25-37.

וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-פֶּרְעָה חֲלוֹם פֶּרְעָה אֶחָד הוּא
 אֶת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה הַיֵּד לַפֶּרְעָה: שִׁבַּע פֶּרִית
 הַמִּכַּת שִׁבַּע שָׁנִים הִנֵּה וְשִׁבַּע הַשָּׁבָלִים הַמִּכַּת
 שִׁבַּע שָׁנִים הִנֵּה חֲלוֹם אֶחָד הוּא: וְשִׁבַּע הַפְּרוֹת
 הַרְקוֹת וְהַרְעֵת הָעֹלֹת אֲחֵרֵיהֶן שִׁבַּע שָׁנִים
 הִנֵּה וְשִׁבַּע הַשָּׁבָלִים הַרְקוֹת שְׂדֵפוֹת הַקָּדִים
 יִהְיוּ שִׁבַּע שָׁנֵי רָעָב: הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
 אֶל-פֶּרְעָה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה הִרְאָה אֶת-פֶּרְעָה:
 הִנֵּה שִׁבַּע שָׁנִים בְּאַוֹת שִׁבַּע נָדוּל בְּכָל-אֶרֶץ
 מִצְרָיִם: וְקָמוּ שִׁבַּע שָׁנֵי רָעָב אֲחֵרֵיהֶן וְנִשְׁבַּח
 כָּל-הַשָּׂבָע בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְכָלֵה הָרָעָב אֶת-הָאֶרֶץ:
 וְלֹא-יָדַע הַשָּׂבָע בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם מִפְּנֵי הָרָעָב כִּהְיוּ אֲחֵרֵי-
 כֵּן כִּי-יָבִיד הוּא מְאֹד: וְעַל הַשָּׁנוֹת הַחֲלוֹם אֶל-
 פֶּרְעָה פָּעַמַּיִם כִּי-נָכוֹן דִּבַּר מֵעַם הָאֱלֹהִים
 וּמִמֶּהרָה הָאֱלֹהִים לַעֲשֹׂתוֹ: וְעַתָּה יֵרָא פֶּרְעָה אִישׁ
 נָכוֹן וְחָכָם וַיִּשִׁיתָהוּ עַל-אֶרֶץ מִצְרָיִם: יַעֲשֶׂה
 פֶּרְעָה וַיִּפְקֹד פְּקָדִים עַל-הָאֶרֶץ וְחָמֵשׁ אֶת-
 אֶרֶץ מִצְרָיִם בְּשִׁבַּע שָׁנֵי הַשָּׂבָע: וַיִּקְבְּצוּ אֶת-
 כָּל-אֹכֶל הַשָּׁנִים הַמִּכַּת הַבָּאֹת הָאֵלֶּה וַיִּצְבְּרוּ דָבָר

תחת יד-פרעה אכל בערים ושָׁמְרוּ: וְהָיָה
הָאָכֵל לַפְּקֻדֹן לָאָרֶץ לְשִׁבְעַ שְׁנֵי הָרָעָב אֲשֶׁר
תֵּהְיֶינָה בָאָרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא־תִכְרֹת הָאָרֶץ בְּרָעָב:
וַיִּסַּב הַדָּבָר בְּעֵינֵי פְרֹעֹה וּבְעֵינֵי כָל־עַבְדָּיו:

SECTIO XII.

JOSEPHI ELATIO AD SUPREMAM AEGYPTI
PROREGIS DIGNITATEM. GEN. XLI 38-44.

וַיֹּאמֶר פְּרֹעֶה אֶל־עַבְדָּיו הִנֵּמְצָא כֹהֵן אִישׁ אֲשֶׁר
רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ: וַיֹּאמֶר פְּרֹעֶה אֶל־יוֹסֵף אַחֲרֵי
הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אֹתְךָ אֵת־כָּל־זֹאת אֵין־נִבֹן וְחָכָם
בְּמֹדֶה: אֵתָּה תִּהְיֶה עַל־בֵּיתִי וְעַל־פִּיךָ יִשָּׁק
כָּל־עַמִּי רַק הַכֶּסֶף אֲנִי־לִי מִסָּה: וַיֹּאמֶר פְּרֹעֶה
אֶל־יוֹסֵף רְאֵה נָתַתִּי אֹתְךָ עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:
וַיֹּסֶר פְּרֹעֶה אֶת־מִבְעֵתוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל־
יַד יוֹסֵף וַיִּלְבֹּשׂ אוֹתוֹ בְּגָדֵי־שֵׁשׁ וַיַּשֶּׂם רֶכֶד תְּוֹחֵב
עַל־צוּאָרוֹ: וַיַּרְכֵּב אוֹתוֹ בְּמַרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר־
לֹו וַיִּקְרָאוּ לִפְנָיו אֲבִירָה וְנַתָּן אוֹתוֹ עַל כָּל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם: וַיֹּאמֶר פְּרֹעֶה אֶל־יוֹסֵף אֲנִי פְרֹעֶה
וּבִלְעָדֶיךָ לֹא־יָרִים אִישׁ אֹת־יָדוֹ וְאֹת־רַגְלוֹ בְּכָל־
אֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיִּקְרָא פְרֹעֶה שֵׁם־יוֹסֵף צִפְנֹת
פַּעֲנֹחַ וַיִּתֵּן לֹו אֶת־אִסְמֶת בַּת־פּוֹטִי פֶרַע כַּחַן אֵין
לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:

SECTIO XIII.

JOSEPHI FRATRUM IN AEGYPTUM ADVENTUS.

GEN. XLII 1-8.

וירא יעקב כי יש-שָׁבֵר בַּמִּצְרַיִם וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
 לְבָנָיו לָמָּה תִּתְרָאוּ: וַיֹּאמֶר הִנֵּה שְׁמִעִי כִי
 יִשְׁ-שָׁבֵר בַּמִּצְרַיִם דְּדוֹ-שָׁמָּה וְשָׁכְרוּ-לָנוּ מַשָּׂם
 וְנַחֲיָה וְלֹא נָמוּת: וַיֵּרְדּוּ אַחֵי יוֹסֵף עֲשָׂבָה לְשָׁבֵר
 בָּר מִמִּצְרַיִם: וְהָיָה בְּנֵימִן אַחֵי יוֹסֵף לֹא-שָׁלַח
 יַעֲקֹב אֶת-אֶחָיו כִּי אָמַר פֶּן יִקְרָאוּ אֵסֹן: וַיָּבֹאוּ
 בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְשָׁבֵר בְּתוֹךְ הַבָּאִים כִּי הָיָה הָרָעָב
 בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: וַיֹּסֶף הוּא הַשְּׁלִיט עַל-הָאֶרֶץ הוּא
 הַמְּשַׁבֵּר לְכָל-עַם הָאֶרֶץ וַיָּבֹאוּ אַחֵי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲווּ
 לֹו אַפַּיִם אֶרְצָה: וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת-אֶחָיו וַיִּבְרָם
 וַיַּתְּנֵם אֱלֵיהֶם וַיְדַבֵּר אִתָּם קָשׁוֹת וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 מֵאֵינִן בָּאתֶם וַיֹּאמְרוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן לְשָׁבֵר-אֶבֶל:
 וַיִּבֶר יוֹסֵף אֶת-אֶחָיו וְהֵם לֹא הִכְרִיחוּ:

SECTIO XIV.

JOSEPHI REVELATIO. GEN. XLV 1-10.

וְלֹא-יָכַל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנֹּצְצִים עָלָיו
 וַיִּקְרָא חוֹצִיאוֹ כָּל-אִישׁ מֵעָלָיו וְלֹא-עָמַד אִישׁ אִתּוֹ
 בְּהִתְעַבֵּעַ יוֹסֵף אֶל-אֶחָיו: וַיִּתֵּן אֶת-קִלּוֹ בְּרִבְי

וישמעו מצרים וישמע בית פרעה: ויאמר
 יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו
 אחיו לענות אתו כי נבדלו מפניו: ויאמר יוסף
 אל אחיו נשוגא אלי ונשאו ויאמר אני יוסף אחיכם
 אשר מכרתם אתי מצרימה: ועתה אל תעצבו
 ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה בי
 למחיה שלחני אלהים לפניכם: כִּי־הָיָה שְׁנֵתִים
 הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין
 חריש וקציר: וישלחני אלהים לפניכם לשום
 לכם שארית בארץ ולחיות לכם לפליטה גדלה:
 ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים
 וישמיני לאב לפרעה ולאחוז לכל ביתו ומשל
 בכל ארץ מצרים: סחרו ועלו אל אבי ואמרתם
 אליו כה אמר בנה יוסף שמני אלהים לאחוז
 לכל מצרים ודה אלי אל מעמד: וישברת
 בארץ נשן ודיית קרוב אלי אתה ובניה ובני בניה
 וצאנך ובקרך וכל אשר לך:

SECTIO XV.

JOSEPHI FRATRUM DIMISSIO UT PATREM
 ARCESSANT. GEN. XLV 24-28.

וישלח את אחיו וילכו ויאמר אליהם אל תרדו
 בדרך: ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב
 אביהם: ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא

משל בכל ארץ מצרים ויספן לבו כי לא
האמין להם: וידברו אליו את כל דברי יוסף
אשר דבר אליהם וירא את העגלות אשר שלח
יוסף לשאת אתו ויהי רוח יעקב אביהם: ויאמר
ישראל רב עוד יוסף בני חיי אלקה ואראנו
במרים אמות:

SECTION XVI.

JOSEPHI ADVENIENTIS PATRIS ACCEPTIO.

GEN. XLVI 29-34.

ויאמר יוסף סרבתו ויעל לקראת ישראל
אביו בשנה וירא אליו נפל על צואריו ויבך על-
צואריו עוד: ויאמר ישראל אל יוסף אמותה
הפעם אחרי ראיתי את פגידה כי עודה חיי:
ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה
ואנידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי
אשר בארץ כנען באו אלי: והאנשים רעי
צאן כי אנשי סקנה היו וצאנם ודמדם וכל
אשר להם הביאו: והיה כי יקרא להם פרעה
ואמר מה מעשיכם: ואמרתם אנשי סקנה
היו עבדיך מנעורינו ועד עתה צאנו אנחנו צאן
אבותינו בעבור תשבו בארץ נשן בית חועבר
מצרים כל רעה צאן:

SECTIO XVII.

JOSEPHI MORS. GEN. L 22-26.

וַיָּשָׁב יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם הוּא וּבֵית אָבִיו וַיְחִי יוֹסֵף
 מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים: וַיֵּרָא יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם בְּנֵי
 שְׁלֹשִׁים נָם בְּנֵי מְכִיר בֶן-מְנַשֶּׁה יָלְדוּ עַל-בְּרָכִי
 יוֹסֵף: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-אֶחָיו אֲנֹכִי מֵת וְאֱלֹהִים
 פָּקֹד יִפְקֹד אֶתְכֶם וְהָעֶלְהָ אֶתְכֶם מִן-דִּמְאָרֶץ הַזֹּאת
 אֶל-דִּמְאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַעֲקֹב:
 וַיִּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד
 אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהָעֶלְתֶּם אֹת-עַצְמוֹתַי מִן-הָאָרֶץ:
 וַיָּמָת יוֹסֵף בֶּן-מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים וַיַּחְמוּ אֹתוֹ
 וַיִּשְׂמוּ (ו) בְּאֶרְוֶן בְּמִצְרַיִם:

(1) Mss. codices non pauci cum Samar. T., Vulg. et
 Arabe passive וַיִּשָּׂם, alii cum Bibliis Soncin. et Anti-
 quis sine an. et loco וַיִּשָּׂם. V. Scholia mea critica in
 V. T. Libros ad hunc locum.

